

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 3811/2022
06.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Петровић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Градско саобраћајно предузеће Београд“ из Београда, чији је пуномоћник Иван Рајковић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 544/22 од 30.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 544/22 од 30.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 544/22 од 30.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5339/21 од 16.11.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране на раду која се исплаћује у готовом новцу, исплати тужиоцу новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране на раду која се исплаћује у боновима, исплати тужиоцу новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 72.740,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 544/22 од 30.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 5339/21 од 16.11.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Према наведеној одредби (став први), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Тужилац је поднетом тужбом тражио исплату новчаног потраживања на име накнаде трошкова за исхрану у току рада, у висини разлике између износа уговореног колективним уговором туженог и износа који су му по том основу исплаћени у спорном периоду.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова Врховни касациони суд је нашао да нема основа да се дозволи одлучивање о посебној ревизији туженог ради разматрања спорног правног питања да ли је висина трошкова исхране у току рада у његовом колективном уговору исказана у бруто или нето износу.

Право запосленог на накнаду трошкова за исхрану у току рада, предвиђено чланом 118. став 1. тачка 5. Закона о раду, остварује се у складу са општим актом и уговором о раду, ако послодавац то право није обезбедио на други начин. Без обзира на установљен принцип бруто зараде, која у складу са чланом 105. наведеног закона садржи у себи порезе и доприносе који се плаћају из зараде, појединачне одредбе колективног уговора и уговора о раду тумаче се онако како гласе. У ситуацији када се у колективном уговору наведе конкретан новчани износ који се на име накнаде трошкова за исхрану у току рада има исплатити запосленом, не може се на штету запосленог претпоставити да је реч о уговореном бруто износу јер то није изричито предвиђено.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела. Вредност предмета овог спора у побијаном делу очигледно је нижа од вредности меродавне за дозвољеност ревизије, предвиђене наведеном законском одредбом, због чега је применом члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Зато је захтев тужиоца за њихову накнаду одбијен и на основу члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП, одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**